

Sygn. akt: I C 503/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jank
Protokolant:	Katarzyna Chachulska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2015 r. w G.

sprawy z powództwa **S. P.**

przeciwko (...) Sp. z o.o. w S. i

Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G.

o zapłatę

I. oddala powództwo

II. odstępuje od obciążania powoda kosztami postępowania

Sygnatura akt: I C 503/15

UZASADNIENIE

Powód S. P. wniósł pozew przeciwko Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. oraz (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. domagając się od pozwanych zapłaty kwoty 18.401 zł tytułem bezpodstawnego wzbogacenia.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zawarł z pozwaną Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. dwie umowy pożyczki oraz umowę o linię pożyczkową na łączną kwotę 68.400 zł. Do czasu wystąpienia problemów finansowych powód terminowo realizował swoje zobowiązania wobec pozwanej. Następnie powód zawarł z pozwaną (...) umowę ugody, która jego zdaniem, jedynie powiększyła jego zadłużenie w stosunku do wcześniejszej zasądzonych należności. Powód podniósł, że przy zawarciu umowy ugody został wprowadzony przez pozwaną w błąd, a nadto pozwana (...) nie respektując zawartej umowy nie przesłała mu jej warunków, a obie pozwane nie poinformowały go o sprzedaży wierzytelności (...) Sp. z o.o. Te działania pozwanych doprowadziły do tego, że mimo zawartej ugody i dokonywanych przez powoda wpłat jego zadłużenie wciąż rosło, co w konsekwencji doprowadziło do wszczęcia przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego. Zdaniem powoda wpłacona na rzecz pozwanej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. kwota 18.401 zł z tytułu ugody z dnia 30 listopada 2010r. nie była świadczeniem należnym.

(pozew k. 1-2)

Na pierwszej rozprawie powód rozszerzył powództwo o zapłatę kwoty 7500 zł z tytułu trzech wpłat dokonanych na rzecz pozwanego w okresie sierpień – października 2010 r., które powód uznawał za świadczenie nienależne/

W odpowiedzi na pozew obie pozwane wniosły o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania. W ocenie pozwanych żądanie powoda jest całkowicie nieuzasadnione, a nadto wątpliwa jest legitymacja procesowa pozwanej (...) sp. z o.o., gdyż w przeważającej większości umowy zawarte z powodem przez (...) nie były przedmiotem cesji. Pozwane w sposób szczegółowy przedstawiły sposób rozliczenia zadłużenia z tytułu wszystkich umów zawartych z powodem, wskazując na poczet jakich należności zostały zaliczone dokonane przez powoda wpłaty oraz wskazując podstawy prawne powyższych świadczeń. Nadto, pozwane wskazały, że żądanie powoda pozostaje w ścisłym związku z roszczeniem objętym postępowaniami w sprawach VI Nc-e (...) i Nc-e (...) i w związku z tym powód nie może kwestionować w odrębnym procesie faktu istnienia roszczenia, objętego tymi orzeczeniami. Zdaniem pozwanych podjęte przez nie postępowania egzekucyjne odpowiadały obowiązującemu prawu, gdyż egzekucja była prowadzona w oparciu o sądowy tytuł wykonawczy będący wykonalnym orzeczeniem sądu. W chwili spełnienia przez powoda świadczenia na rzecz pozwanej istniała ku temu podstawa prawna. Skoro zatem przysporzenie majątkowe z majątku powoda do majątku pozwanej miało ważną podstawę prawną, to brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa opartego na art. 405 k.c.

(odpowiedź na pozew k. 61-71)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2007r. powód S. P. zawarł z pozwaną Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 20.000 zł. na okres od 11 kwietnia 2007r. do 11 kwietnia 2009r. Kapitał tej pożyczki wraz z należnymi odsetkami w łącznej kwocie 19.362,89 zł został ostatecznie spłacony z kolejnej pożyczki z dnia 30 maja 2007r.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o umowę pożyczki nr (...) k. 15-17, potwierdzenie wypłaty KW – 49 k. 14)

W dniu 11 kwietnia 2007r. powód zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. również umowę o linię pożyczkową nr (...). Przedmiotowa pożyczka została w całości spłacona na mocy umowy ugody z dnia 30 listopada 2010r. Aktualnie wierzyciel prowadzi przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne dotyczące zadłużenia wynikającego z ww. umowy ugody.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 30 maja 2007r. powód S. P. zawarł z pozwaną Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. umowę pożyczki nr (...), na mocy której pozwana udzieliła powodowi pożyczki w wysokości 45.400 zł. na okres od 30 maja 2007r. do 30 maja 2013r. Z udzielonej pożyczki (...) potrącił prowizję z tytułu udzielenia pożyczki w wysokości 1.816 zł, zaś kwotę 3.024,67 zł przebiegował na ww. linię pożyczkową, a kwotę 19.362,89 zł przeznaczył na całkowitą spłatę pożyczki z dnia 11 kwietnia 2007r. W związku z powyższym powodowi została wypłacona kwota 21.196,44 zł. Zgodnie z umową spłata należności z tytułu umowy zaliczana jest na: (1.) koszty windykacji, w tym opłaty za upomnienie, wezwań do zapłaty, (2.) prowizję i opłaty (3.) odsetki od kapitału przeterminowanego, (4.) wymagalne odsetki za okresy obrachunkowe, (5.) kapitał przeterminowany. W okresie od 29 czerwca 2007r. do 12 maja 2009r. powód spłacał pożyczkę. Z uwagi jednak na brak dalszych wpłat – w dniu 6 sierpnia 2009r. pozwana wypowiedziała umowę i z dniem 9 września 2009r. pożyczka została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o umowę pożyczki nr (...) k. 24-28)

W dniu 7 października 2009r. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. wniosła przeciwko S. P. pozew do Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej domagając się od niego zapłaty kwoty 39.241,24 zł wraz z odsetkami umownymi według zmiennej stopy procentowej, wskazując, że na kwotę zadłużenia składają się kwota 35.790,65 zł z tytułu należności głównej oraz kwota 3.450,59 zł z tytułu odsetek oraz kosztów. W dniu 3

lutego 2010 r. Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej wydał wyrok w sprawie o sygnaturze akt I C 219/09 zasądając od S. P. na rzecz (...) kwotę 39.241,24 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 7 października 2009r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.394,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.417 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego. W dniu 7 maja 2010r. przedmiotowemu wyrokowi została nadana klauzula wykonalności.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: pozew k. 117-118, wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 3 lutego 2010r. k. 119)

Na podstawie ww. tytułu wykonawczego Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. złożyła u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce I. Z. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powodowi. Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2010r. wydanym w sprawie Km 3840/10 Komornik przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 600 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek o: wszczęcie egzekucji z dnia 11 czerwca 2010r. k. 120-121, postanowienie Komornika z dnia 15 czerwca 2010r. k. 144-145)

W dniach 31 sierpnia 2010r., 30 września 2010r. i 29 października 2010r. powód trzykrotnie wpłacił na rzecz wierzyciela kwoty po 2.500 zł. Przedmiotowe wpłaty zostały zaliczone na poczet: kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym – 600 zł, pozostałe koszty postępowania egzekucyjnego – 188 zł, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu klauzulowym – 60 zł, koszty zastępstwa procesowego – 2.400 zł, pozostałe koszty procesowe – 1.994,64 zł oraz odsetki karne od kapitału pożyczki – 2.257,36 zł.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 30 listopada 2010r. powód zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. umowę ugody dotyczącą spłaty wierzytelności przysługującej wierzycielowi stwierdzonej tytułem egzekucyjnym z dnia 3 lutego 2010r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej o sygnaturze akt I C 219/09 oraz kosztów poniesionych przez wierzyciela lub przyznanych mu w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z umową na dzień zawarcia ugody wierzytelność wynosiła 45.993,23 zł i składały się na nią: kwota należności głównej stanowiąca kapitał oraz należności skapitalizowane zgodnie z tytułem wykonawczym w sprawie I C 219/09 w łącznej kwocie 39.241,24 zł oraz odsetki w wysokości 6.751,99 zł. Tak określona kwota należności głównej została oprocentowana według zmiennej stopy procentowej. Powód zobowiązał się do spłaty powyższej kwoty w 22 miesięcznych ratach płatnych do dnia 30 każdego miesiąca, rozpoczynając od grudnia 2010r. Wysokość miesięcznej raty była uzależniona od wysokości stopy procentowej i na dzień zawarcia ugody wynosiła 2.500 zł. Ostatnia rata miała pokrywać całość zadłużenia na dzień jej wymagalności. Wpłaty dokonywane przez powoda miały być zaliczone odpowiednio na: (1.) koszty windykacji, w tym opłaty za upomnienia i wezwania do zapłaty, (2.) prowizje i opłaty, (3.) koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego (4.) odsetki, (5.) należność główną.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o umowę ugody z dnia 30 listopada 2010r. k. 90-91)

W dniach 31 grudnia 2010r., 1 lutego 2011r., 2 maja 2011r. i 4 maja 2011r. powód dokonał czterech wpłat po 2.500 zł na poczet ww. umowy ugody, które zostały przez wierzyciela zaliczone na poczet upomnień – 60 zł, odsetek karnych – 19,96 zł, odsetek umownych – 9.895,67 zł oraz na kapitał pożyczki – 24,37 zł. Wobec braku dalszych spłat w dniu 31 marca 2011r. wierzyciel wypowiedział umowę.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o zaświadczenie k. 11)

W okresie od 13 maja 2011r. do 2 marca 2012r. powód dokonał 11 wpłat na łączną kwotę 8.401 zł, które zostały przez wierzyciela zaliczone na poczet: odsetek karnych – 6.080,61 zł, odsetek umownych – 97,57 zł i kapitału – 2.222,82 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o zaświadczenie k. 11)

W dniu 1 grudnia 2010r. (...) wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego o sygnaturze Km 3840/10. Postanowieniem z dnia 8 marca 2011r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce I. Z. umorzyła postępowanie, ustaliła koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 2.543,02 zł i nakazała ściągnąć od dłużnika na rzecz komornika kwotę 2.397,97 zł tytułem nieuiszczonej części opłaty stosunkowej i wydatków gotówkowych.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek z dnia 1 grudnia 2010r. k. 122, postanowienie z dnia 8 marca 2011r. k. 123-124)

W dniu 26 marca 2012r. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. zawarła z (...) S.a r.l. umowę przelewu wierzytelności wynikającej z umowy ugody z dnia 30 listopada 2010r. dotyczącej pożyczki nr (...). Następnie, na mocy umowy z tego samego dnia (...) S.a r.l. dokonała przelewu przedmiotowej wierzytelności na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o aneksy do umów przelewu z dnia 26 marca 2012r. k. 127-136)

W dniu 14 grudnia 2012r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagając się od S. P. zapłaty kwoty 45.432,85 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jak wskazano w pozwie na zadłużenie powoda składały określona w umowie ugody należność główna w wysokości 36.994,05 zł oraz odsetki w kwocie 8.438,80 zł. W dniu 27 grudnia 2012r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygnaturze Nc-e 2121117/12 nakazując S. P. zapłacić kwotę 45.432,85 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 14 grudnia 2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.978,23 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 8 lutego 2013r. nadano ww. nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o pozew k. 137-138, nakaz zapłaty z dnia 27 grudnia 2012r. k. 139, postanowienie z dnia 8 lutego 2012r. k. 140)

Na podstawie ww. tytułu wykonawczego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. złożyła u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce B. P. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powodowi.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 11 lutego 2013r. k. 141)

W toku egzekucji w okresie od 24 maja 2013r. do 24 kwietnia 2014r. wyegzekwowano od powoda łącznie kwotę 57.516,85 zł, która pokryła całość zadłużenia. Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2014r. wydanym w sprawie Km 233/13 Komornik przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 900 zł i ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 8.835,13 zł w całości obciążając nimi dłużnika.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie Komornika z dnia 23 kwietnia 2014r. k. 142-143, postanowienie Komornika z dnia 11 lutego 2013r. k. 147-1448)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie bezsporny pomiędzy stronami, a Sąd ustalił go na podstawie przedstawionych przez strony dowodów z dokumentów oraz w oparciu o dowód z przesłuchania powoda S. P.. Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż dowody z przedłożonych przez strony dokumentów są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Swoje roszczenie powód wywodził z przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, wskazując, że zawierając umowę ugody z dnia 30 listopada 2010r. został przez pozwaną Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. wprowadzony w błąd i w następstwie zawarcia przedmiotowej umowy jego zadłużenie wzrosło w

stosunku do należności wcześniejszej zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 3 lutego 2010r. Podstawę prawną powództwa stanowiły zatem przepisy art. 410 k.c. i art. 405 k.c.

Przechodząc do szczegółowych rozważań wskazać należy, iż w okresie 2007-2010 powód i pozwana Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. zawierały kilka umów, niemniej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy mają jedynie dwie umowy tj. umowa pożyczki nr (...) zawarta w dniu 30 maja 2007r. oraz umowa ugody z dnia 30 listopada 2010r. Na podstawie pierwszej z wymienionych umów pozwana Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. udzieliła powodowi pożyczki w wysokości 45.400 zł, z czego kwota 19.362,89 zł została przeznaczona na całkowitą spłatę poprzedniej pożyczki z dnia 11 kwietnia 2007r. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego do maja 2009r. powód spłacał przedmiotową pożyczkę w miarę regularnie, po tej dacie zaniechał jednak dalszych wpłat, wskutek czego – zgodnie z zawartą umową – pozwana Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa wypowiedziała tę umowę. Następnie, pozwana wytoczyła przed Sądem Rejonowym w Ostrowi Mazowieckiej powództwo przeciwko powodowi, domagając się od niego zapłaty kwoty 39.241,24 zł z tytułu wskazanej powyżej umowy pożyczki. Jak wynika z treści pozwu w sprawie o sygnaturze akt I C 219/09 na dochodzoną należność składały się kwota 35.790,65 zł stanowiąca wymagalny kapitał pożyczki oraz kwota 3.450,59 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek oraz kosztów upomnień i wezwań do zapłaty. Wyrokiem z dnia 3 lutego 2010r. Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej zasądził od powoda na rzecz pozwanej (...) kwotę 39.241,24 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowej NBP w skali roku od dnia 7 października 2009r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.394,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Co istotne, w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 3 lutego 2010r. w sprawie I C 219/09 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 7 maja 2010r. ówczesny wierzyciel prowadził przeciwko S. P. egzekucję, w toku której postanowieniem z dnia 15 czerwca 2010r. komornik przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 600 zł. Nadto, należy zwrócić uwagę, że wierzyciel poniósł stosowane koszty egzekucyjne, którymi komornik obciążył w całości powoda. W czasie egzekucji w dniach 31 sierpnia 2010r., 30 września 2010r. i 29 października 2010r. powód wpłacił na rzecz wierzyciela łącznie kwotę 7.500 zł. Wbrew zarzutom powoda powyższe kwoty zostały uwzględnione przez wierzyciela, albowiem – jak wynika z treści odpowiedzi na pozew – zostały zaliczone niemal w całości na poczet kosztów postępowania egzekucyjnego, kosztów postępowania zasądzonych tytułem wykonawczym i jedynie częściowo na poczet odsetek karne. Powód nie kwestionował takiego rozliczenia dokonanych przez siebie wpłat, co jednoznacznie wynika z jego oświadczenia. W dniu 30 listopada 2010r. pozwana (...) i powód zawarli umowę ugody. Jak wynika z treści przedłożonego odpisu umowy przedmiotem tej umowy były należności objęte wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 3 lutego 2010r. Zwrócić jednak należy uwagę, iż w przedmiotowej umowie jako należność główną (kapitał) określono kwotę 39.241,24 zł tj. całą należność zasądzoną ww. wyrokiem, nie zważając na to, że zgodnie z treścią pozwu w sprawie I C 219/09 na zasądzoną wyrokiem z dnia 3 lutego 2010r. kwotę 39.241,24 zł składały się – poza kapitałem pożyczki – również skapitalizowane odsetki. Tak określony kapitał został oprocentowany według zmiennej stopy procentowej. Na skutek takiego określenia kapitału pozwana faktycznie naliczała odsetki od zaległych już odsetek skapitalizowanych w pozwie w sprawie I C 219/09. W ocenie Sądu stanowiło to naruszenie wyrażonego w przepisie art. 482 § 1 k.c. zakazu anatocyzmu. Następnie wierzyciel – na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 26 marca 2012r. – przeniósł wskazaną powyżej wierzytelność wynikającą z umowy ugody na pozwaną (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Co istotne, nowy wierzyciel w dniu 14 grudnia 2012r. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym jako podstawę swojego roszczenia wskazując umowę ugody z dnia 30 listopada 2010r. Wskutek rozpoznania żądania nowego wierzyciela, w dniu 27 grudnia 2012r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygnaturze Ne-e 2121117/12 nakazując S. P. zapłatę kwoty 45.432,85 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 14 grudnia 2012r. do dnia zapłaty oraz kwoty 2.978,23 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W ocenie Sądu żądanie nowego wierzyciela przynajmniej w części było tożsame z żądaniem jego poprzednika prawnego zgłoszonym w sprawie o sygnaturze akt I C 219/09 jaka toczyła się przed Sądem Rejonowym w Ostrowi Mazowieckiej. Jak bowiem wyjaśniono powyżej przedmiotem ugody była zaległość z tytułu umowy pożyczki z dnia 30 maja 2007r. Ta z kolei była przedmiotem procesu w sprawie o sygnaturze I C 219/09. Na skutek zatem wytoczenia powództwa przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w obrocie prawnym istnieją

obecnie dwa tytuły wykonawcze dotyczące w rzeczywistości tego samego roszczenia. Powyższa okoliczność nie może zostać uznana za zgodną z prawem i zgodnie z treścią art. 403 § 2 k.p.c. może być podstawą wznowienia postępowania o sygnaturze Nc-e 2121117/12.

Mimo powyższego Sąd doszedł jednak do przekonania, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Zważyć bowiem należało, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 3 lutego 2010r., a także po zawarciu umowy ugody tj. w okresie od 31 grudnia 2010r. do 2 marca 2012r. powód dokonał wpłat na rzecz pozwanej w łącznej wysokości 18.401 zł oraz 3 wpłat po 2500 zł w okresie sierpień – październik 2010 r.. W świetle treści pozwu złożonego w sprawie I C 219/09 nie budzi wątpliwości Sądu, że wpłacona przez powoda kwota, której zwrotu domaga się w niniejszym postępowaniu jest niższa nawet od kwoty kapitału wynikającego z umowy pożyczki nr (...). Zgodnie bowiem z treścią pozwu w sprawie o sygnaturze akt I C 219/09 Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej wymagalny kapitał pożyczki stanowił kwotę 35.790,65 zł. Bez wątplenia zatem wpłacona przez powoda kwota nie pokrywała całości kapitału pożyczki. Zatem nawet, gdyby pozwany wierzyciel popełnił jakiegokolwiek błędy przy rozliczaniu dokonanych przez powoda wpłat, to nie można w żaden sposób uznać, że pozwany jest bezpodstawnie wzbogacony kosztem powoda. Przedmiotowe wpłaty na łączną kwotę 18.401 zł i 7500 zł nie były świadczeniami nienależnymi w rozumieniu art. 410 k.c., gdyż miały podstawę prawną w postaci umowy pożyczki nr (...) z dnia 30 maja 2007r. Niezależnie od powyższego zwrócić również należy uwagę, że powód nie kwestionował prawidłowości rozliczenia dokonanych wpłat. Nadto, nie sposób uznać, że podstawa prawna przysporzenia majątkowego nie miała ważnej podstawy prawnej, albowiem powód nie uchylił się od skutków prawnych złożonych oświadczeń woli, w szczególności umowy ugody z dnia 30 listopada 2010r. Poza tym należy mieć na względzie, iż wierzytelność wynikająca z przedmiotowych umów była dwukrotnie rozpoznana przez sąd i oba wydane orzeczenia są prawomocne, korzystają z powagi rzecz osądzonej i wiążą Sąd w niniejszym postępowaniu. W tym stanie rzeczy – mimo, że umowa ugody nie była korzystna dla powoda, choćby z uwagi na naruszenie zakazu anatocyzmu, a pozwani dwukrotnie występowali o zasądzenie tej samej wierzytelności – to powód nie może w niniejszym postępowaniu kwestionować powyższych prawomocnych orzeczeń. Natomiast, z uwagi na fakt wykrycia późniejszego orzeczenia dotyczącego tego samego stosunku prawnego, co wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 3 lutego 2010r., powód może wnieść skargę o wznowienie postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie o sygnaturze Nc-e 2121117/12. Mając powyższe na uwadze – na mocy art. 405 k.c. i art. 410 k.c. a contrario – powództwo podlegało w całości oddaleniu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i odstąpił od obciążania powoda kosztami postępowania, mimo że przegrał on niniejszą sprawę w całości. Zdaniem Sądu sposób postępowania pozwanych Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. oraz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. – o jakim była mowa powyżej – zasługuje na negatywną ocenę z punktu widzenia zasad uczciwości i rzetelności. W szczególności stanowczo potępić należy praktykę polegającą na zawieraniu przez profesjonalny podmiot ugody dotyczącej już raz zasądzonej wierzytelności, doliczaniu odsetek do już zasądzonych prawomocnym orzeczeniem odsetek i traktowanie ich jako kapitał, a tym samym łamanie zakazu anatocyzmu. Już samo oferowanie zadłużonym konsumentom zawarcia ugody, która de facto pogarsza ich sytuację poprzez określenie kapitału we wskazany powyżej sposób, a następnie jego oprocentowanie nie może zostać uznane za postępowanie uczciwe. Nie zasługuje również na aprobatę dwukrotne występowanie o przeprowadzenie egzekucji tej samej wierzytelności i tym samym mnożenie kosztów postępowania egzekucyjnego, którymi jak wynika z załączonych dokumentów obciążony zostaje dłużnik. W obu postępowaniach egzekucyjnych przyznano wierzycielom koszty zastępstwa procesowego i koszty te również zostały ściągnięte od dłużnika. Podkreślić również należy, że obie pozwane będące profesjonalnymi podmiotami korzystały z fachowej obsługi prawnej i w związku z tym miały doskonałe rozeznanie co do skutków podejmowanych działań. Stąd też należy uznać, że podejmowane przez nich czynności miały charakter celowy i miały na celu maksymalizację zysku kosztem zadłużonego klienta. Wobec powyższego, mimo że żądanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie to – w ocenie Sądu – miał on podstawy, by mieć wątpliwości co do prawidłowości rozliczenia dokonywanych przez niego wpłat. Ponadto, zważywszy, że strony zawierały ze sobą wiele umów, stan wzajemnych rozliczeń stron mógł nie być dla powoda klarowny. W związku z tym powód mógł być subiektywnie przekonany, iż jego roszczenie jest zasadne. Biorąc zatem pod uwagę powyższe okoliczności jak też trudną sytuację finansową powoda,

która była podstawą zwolnienia go od kosztów sądowych w niniejszej sprawie, Sąd uznał, że zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążania powoda kosztami procesu.